

Jordi Borbor

Pastillas contra la fe

La fe, diuen, ho cura tot. Caldria saber, però, quina ^{mena} de fe és aqueixa que cura i quina mena de mals estan compresos en la paraula "tot". Indubtadament hi ha un requitrell de trastorns orgànics incurables; més també n'existen d'altres que si ens molesten es perden per manca de fe en les virtuts d'un específic. Per això in Juli Camba digué, en certa ocasió, que abans d'engollir-se les dosis d'específics, calia llegir devotament el prospecte. L'esperança que us pervé d'aquesta lectura és la clau. Sense un previ engrasament literari, els preparats medicinals devenen un zero a l'esquerra i el fred laconisme de les receptes determina llur fracàs. El metge s'angrant-se en salut, es cuida prou de substituir, amb la seva eloquència les virtuts suggestio-

nants dels escrits i dels embalatges. ^{Però} les paraules se les emporta el vent, i papers contenen menten parbes.

Nosaltres ~~ferim~~ ^{ferim} per norma, assentiar les nostres filosofies sobre l'experiencia personal. No és pas amb intencio d'alabar-nos si fem constar que hem arseptgat una faringiti, ~~aguda~~ ^{molesta} i persistent. La tos es una cosa ingrata i lletja: vulgarissima.

Fa una mica atencista i dona un cert aspecte de home important, familiaritzat amb la gloria i amb les estufes, però us obra l'extremum, us congestiona ^{els pulmons, us infla les} ~~les~~ venes, us converteix en una bestia lladradora i no sempre la compresio del vent ^{sota el dia} ~~us permet~~ ^{de} guardar determinades formules de bona erianca.

Segons anova observant ^{les: flexio de} ~~les~~ ^{que diuen els autors de tots} les vitrines ~~de~~ ^{de} tots els apotecarijs, jo l'ossia per caprici, per dissipadesa, per manca de resolucio o per establir-me d'un miserable import d'una cassa de pastillas. Us proposo i formas de bons remeis contra la tos, em mantenia indecis. Per fi vaig reflexionar que el mes convenient, abans que res, era

2- 3
Comence'm que tots podiem guarir-me. I ja
en aqueix estat de confiança interior, la mar-
ca de les pastilles resultava menys important
que el preu. Obtinguda la fe que no s'com-
pra, podia comprar les pastilles que fossin més
econòmiques. Pel gust i del aspecte no'n
parlem. L'home que ho és, té una certa
impulsió a l'heroisme. És cert que de-
vant de la possibilitat de gastar una ~~pesse~~ ^{pesseira} ~~pesse~~
en lloc de quatre, obtenint un mateix efec-
te, ningú de vosaltres hauria procedit al-
trament.

La meua cassa de pastilles contra la tos
feia una horrible semblança amb les cassetes
de Crema dels cirabotes.

Això em permetia ^{de} confondre-les de tant en
tant. Crec, ~~espero~~, que el veterà de les sabates,
en cas d'un exeesiu descuit, m'hauria esto-
vat el cadarn. El que jo fem penja més
dubtos és que els balls de materia lligosa
que constitueixen les pastilles, arribessin a enlles-
trar-me el calcat, i se explica, car la fe la
tenia jo posada en l'intent de guarir-me la
tos i no pas en presumir de pens.

Per si aqueix fet us pot lliurar de sis
pendis i sofriments inútils, el poso en conei-
xement dels meus amics

~~Prudenci Bertrana~~

9